

गर्भपा

(आध्यात्मिकवस्तुमात्रम् । यथा, गोः रामा-
यये । ४।२७।३।

“अटमावृत्तं गर्भं भास्करस्य गभस्तिभिः ।

रसं सन्धिसमुद्राणां दौः प्रसूते रसायनम् ॥”)

गर्भकं, स्त्री, (गर्भं + संज्ञायाम् कन् । यद्वा चन्द्रस्य
गर्भेऽयमिव कायतीति । कै + कः ।) रजनीद्रुम् ।

इति हेमचन्द्रः । २।५८। दृढं रात्रि इति भाषा ।

गर्भकः, पुं, (गर्भं केशगर्भं केशमध्ये इति यावत्
कायते प्रकाशते शोभते इत्यर्थः । यद्वा गर्भं इव
प्रतिहतिः । “इवे प्रतिहती” ५।३।६६।

इति कन् ।) केशमध्ये स्थितमात्म्यम् । इत्यमरः ।

२।७।१३५। खोपार माला इति भाषा ।

गर्भकरः, पुं, (गर्भं करोति गर्भदोषं निवारयति
यवहारयोगेन इति । क्त + टः ।) पुत्रजीव-
दृचः । इति भावप्रकाशः ।

गर्भचातिनी, स्त्री, (गर्भं चातयति स्त्रायतीति ।
इन् + चिच् + चिनिः ङीप् च ।) जाङ्गलिका-
दृचः । इति रत्नमाला ।

गर्भकः, पुं, (गर्भस्य अक्ष इव । शकन्वादि-
त्वात् अकारलोपे वायुः ।) नाभिरगुडकः । इति
त्रिकाण्डशेषः । नाभिर गोड इति भाषा ।

गर्भदः, पुं, (गर्भं ददाति उत्तुपादयति अव-
हारेणेति । दा + कः ।) पुत्रजीवदृचः । इति
राजनिर्घण्टः ।

गर्भदात्री, स्त्री, (गर्भं ददातीति । दा + ङच् ङीप् ।)
सुपविशेषः । गर्भदा इति ख्याता । तत्पुण्यायः ।

पुत्रदा २ प्रजादा ३ अपत्न्यादा ४ ऋषिप्रदा ५
प्राणिमावाहं तापसदुमसन्निभा ७ । अस्य गुणाः ।
मधुरत्वम् । शीतत्वम् । नारीपुण्यादिदोषपित्त-
दाहश्रमनाशित्वम् । गर्भसंभूतिदाहत्वञ्च । इति
राजनिर्घण्टः ।

गर्भदुत्, [दृ] पुं, (गर्भं दुदति प्रेरयति नाशयती-
त्यर्थः । दुद् + क्तिप् ।) कलिकारीदृचः । इति
भावप्रकाशः । विशलाङ्गलिया इति भाषा ।

गर्भपाकी, [न्] पुं, (गर्भस्य पाकः परिपाकः
परिष्कारित्वर्थः साध्यतयास्यस्य इति इनिः ।)
बटिक्रीडिः । इति हेमचन्द्रः । ४।२३४ ।

धेटे घान इति भाषा ।

गर्भपातः, पुं, (गर्भस्य पातः पतनं विच्युति-
रित्यर्थः ।) पञ्चमवृत्तमाघीयस्य कठिनशरीरस्य
गर्भस्य पतनम् । (यथा, माधवकरोक्तवेद्यके ।

“आ चतुर्थ्यात् ततो मासात् प्रसवेद्गर्भविश्रुतिः ।
ततः स्थिरशरीरस्य पातः पञ्चमवृत्तयोः ॥”
तथाच सृष्टते निदानस्थाने १ अध्याये ।

“गर्भपातनिमित्तञ्च शोणितानिस्त्रयश्च यः ।
अभिघातनिमित्तञ्च न सिध्यत्यतानकः ॥”
अस्य प्रमाणादि विशेषतो गर्भसावशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

गर्भपातकः, पुं, (गर्भं पातयति नाशयतीति ।
पत् + णिच् + क्तुल् ।) रक्तशोभाजनदृचः ।
इति जटाधरः ।

गर्भपातनः, पुं, (गर्भं पातयतीति । पत् + णिच् +
कर्त्तृच् ।) रौट (५।२२) । इति भावप्रकाशः ॥

गर्भश

गर्भपातनी, स्त्री, (गर्भपातन + संज्ञायाम् ङीप् ।
गौरादित्वादित्येके ।) कलिकारीदृचः । इति
राजनिर्घण्टः ॥

गर्भपातिनी, स्त्री, (गर्भं पातयतीति । पत् + णिच्
+ चिनिः । स्त्रियाम् ङीप् ।) विशाल्यादृचः । इति
जटाधरः ॥

गर्भरूपः, त्रि, (गर्भं देहकोषे रूपं लावण्या-
दिकं यस्य । यद्वा गौर्यते निर्गौर्यते प्रका-
शते रूपं यस्मात् । तादृश्यप्रभावादिति
यावत् ।) तरुणः । इति भूरिप्रयोगः ॥

गर्भवती, स्त्री, (गर्भो विद्यतेऽस्याः अस्यां वा ।
अस्तार्थे मत्तुप् । मत्स्य वत्वम् ।) अन्तरापत्या ।
(यथा, महाभारते । ३।१३४।१७ ।

“दशैव मासान् विभन्ति गर्भवतः ।
दशैरका दशदाशा दशाह्याः ॥”)
तत्पुण्यायः । अन्तर्वन्त्री २ गुल्मिणी ३ गर्भिणी ४
ससत्त्वा ५ आपन्नसत्त्वा ६ दोहदवती ७ ।

इति शब्दरत्नावली ॥ उदरिणी ८ गुल्मी ९ ।
इति हेमचन्द्रः । ३।२०२ ॥ अथ सद्योऽर्ह्यौ-
गर्भाया लक्षणम् । यथा,—

“युक्तशोणितयोर्निरसावोऽथ श्रमोद्भवः ॥
सावसादः पिपासा च ग्लानिः स्फूर्तिर्भंगे भवेत् ॥”
तस्या उत्तरोत्तरकालीनलक्षणम् । यथा,—

“स्तनयोर्मूत्रकाष्ठां स्यात् रोमराज्युद्गमस्तथा ।
अक्षिपद्माक्षि चाप्यस्याः संमौल्यन्ते विशेषतः ॥
हृदयेत् पचभुक्तापि गन्वाद्द्विजन्तेशुभात् ।
असेकः सदनश्चैव गर्भियया लिङ्गमुच्यते ॥” * ॥

पुत्रगर्भवत्या लक्षणम् । यथा,—
“पुत्रगर्भयुतायास्तु नाथ्या मासि द्वितीयके ।
गर्भा गर्भाशये कस्यः पिच्छाकारोऽपरं श्लथु ॥
दक्षिणाक्षिमहत्त्वं स्यात् प्राक्चौरं दक्षिणस्तने ।
दक्षिणोऽक्षः सुपुटः स्यात् प्रसन्नसुखवर्षता ॥
पुत्रामधेयद्रवेषु खप्रेवपि मनोरथः ।
आन्वादि फलमाप्नोति खप्रेषु कमलादि च ॥” * ॥

कन्यागर्भवती लक्षणम् । यथा,—
“कन्यागर्भवतीगर्भं पेशीं मासि द्वितीयके ।
पुत्रगर्भस्य लिङ्गानि विपरीतमेवेत्ते ॥” * ॥
नपुंसकगर्भवती लक्षणम् । यथा,—

“नपुंसकं यदा गर्भो भवेद्गर्भोऽव्युदाकृतिः ।
उन्नते भवतः पार्श्वे पुरस्तादुदरं महत् ॥”
इति भावप्रकाशः ॥

गर्भशय्या, स्त्री, (गर्भं गर्भगता वा शय्येव । गर्भ-
गतस्यापत्यस्य वासस्थानमित्यर्थः ।) गर्भोत्-
पत्तिस्थानम् । तत्तु पिप्ताशयपकाशययोर्मध्यवर्ति ।
तस्या रूपं यथा, भावप्रकाशे ।

“शङ्खनाभ्याहृतियोनिरावर्णाया च क्रीरिता ।
तस्यासृतीये त्वावर्त्ते गर्भशय्या प्रकीरिता ॥
यथा रोहितमत्स्यस्य मुखं भवति रूपतः ।
तत् संस्थाञ्च तथारूपां गर्भशय्यां विदुर्बुधाः ॥”
(यथा, वैखीसंहारे । ३ ये अङ्के ।

“यो यः शङ्खं विभर्त्ति खसुखयुग्मदात् पाङ्क-
वीना चन्द्रना

गर्भसा

यो यः पाञ्चालगोत्रे शिशुरधिकवया गर्भशय्यां
गतो वा ॥”))

गर्भसावः, पुं, (गर्भस्य सावच्युतिः पात इत्यर्थः ।)
गर्भपातः । तत्तुर्थमासपर्यन्तं शोणितरूप-
गर्भस्य सवगम् । पेटखसा इति भाषा ॥ तस्या-
शौचं यथा,—

“यदि गर्भो विपदेत सवते वापि योषितः ।
यावन्मासान् स्थितो गर्भस्तावद्दिनानि स्रतकम् ॥”
इति गावडे १०७ अध्यायः ॥

“रात्रिभिर्मासतुल्याभिर्गर्भसावे विशुध्यति ।”
इति मनुः । ५।६६ ॥ * ॥

“अन्वाक् यन्मासतः स्त्रीणां यदि स्यात् गर्भ-
संसवः ।
तदा माससमैस्तावामशौचं दिवसेः स्रतम् ॥
अत ऊर्ध्वं पतने स्त्रीणां स्याद्दशरात्रकम् ।
सद्यःशौचं सपिच्छानां गर्भसावाच वा ततः ॥”

इति कूर्मपुराणम् ॥ * ॥
(“अन्तराजन्मरुणे शेषाहोभिर्विशुध्यति ।
गर्भसावे मासतुल्या निशाः शुद्धेस्तु कारणम् ॥”
इति याज्ञवल्काः । ३।२० ॥)

अन्यत् अशौचशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ * * * ॥
अथ गर्भसावनिदानलक्षणम् ।

“भयाभिघाततीक्ष्णोष्णपानाश्रननिषेवणात् ।
गर्भे पतति रक्तस्य सशूलं दर्शनं भवेत् ॥
आ चतुर्थ्यात् ततो मासात् प्रसवेद्गर्भविद्रवः ।
ततः स्थिरशरीरस्य पातः पञ्चमवृत्तयोः ॥
गर्भोऽभिघातविषमाशनपीडनादौः
पक्वं हुमादिव फलं पतति शब्देन ।
श्लथः करोति पवनः खलु श्लथगर्भं
शूलञ्च योनिजठरादिषु स्रजसङ्गम् ॥”
इति माधवकरः ॥

अथ गर्भसावपातयोर्निदानमाह ।
“ग्राम्यधर्माध्वगमनयानस्वजनपीडनेः ।
श्वरोपवासीत्पतनप्रहाराजीर्यध्वानेः ।
वमनाच्च विरेकाच्च कुन्यनाङ्गर्भपातनात् ।
तीक्ष्णधारोष्णकटुकतिक्तरूचनिषेवणात् ॥
वेगाभिघाताद्भिषमादासनाच्छयनाद्भयात् ।
गर्भे पतति रक्तस्य सशूलं दर्शनं भवेत् ॥”
गर्भपातनात् नियमेन गर्भपातनशौचं द्रव्य
तस्मात् ॥ गर्भस्य सावपातयोः पूर्वस्वरूपमाह ।
गर्भपततीत्यादि । पतति सावेण पातेन वा
पतिष्यति ॥ * ॥

सावपातयोरवधिमाह ।
आ चतुर्थ्यात्ततो मासात् प्रसवेद्गर्भविद्रवः ।
ततः स्थिरशरीरस्य पातः पञ्चमवृत्तयोः ॥
आ चतुर्थ्यात् मासात् चतुर्थमासपर्यन्तम् ।
गर्भस्य विद्रवः शोणितरूपः । गर्भः सवति
शोणितमिति भोजवचनात् । स्थिरशरीरस्य
कठिनशरीरस्य गर्भस्य । गर्भपातस्य दृष्टान्तं
दर्शयति ।

गर्भोऽभिघातविषमाशनपीडनादौः
पक्वं हुमादिव फलं पतति शब्देन ।